

Duchovní holubička

President Martin Pilka

President kůlu Praha

Na domov zaměřené a Církví podporované studium a výuka evangelia – je to složitý název a pro mnohé i složitě naplnění toho, co znamená.

Jako rodiče se snažíme učit naše děti, číst s nimi písma, probírat nedělní školu, bavit se o životě podle evangelia, jezdíme s dětmi do chrámu, snažíme se být pro děti dobrým příkladem, ale přesto se nám možná děje to, že naše děti uplatňují svobodnou volbu jinak, než bychom si my představovali. Hodnoty, které znamenají tolik pro nás jako rodiče, neznamenají tolik pro naše děti.

Loni na podzim jsem trhal jablka v Brně na zahradě, kde staré ovocné stromy byly blízko sebe. Tím, že nebyly mnoho let stříhané, jejich větve vytvořily klenbu, která připomíná klenbu pralesa.

Zespodu bylo šero a stín a jablka šlo vidět jen málo, a to jen malá a zelená, ale když se člověk podíval zpovzdálí nahoru, tak tam byly krásné velké červené plody.

Větve byly tak husté, že jsem jimi nemohl dobře ani prostrčit a opřít žebřík. Rozložil jsem žebřík pod větvemi jako štafle do tvaru písmene A a prodral jsem se větvemi nahoru. Měl jsem tričko s krátkým rukávem, a tak jsem utržil spoustu škrábanců. Byl jsem špinavý, zpocený. Nad touto klenbou z větví jsem ale mohl trhat ty krásné a zralé plody.

V našem životě podle evangelia je to podobné. Musíme se prodrat obtížemi a složitými situacemi v životě, abychom mohli sklídit to dobré, co je před námi.

Takové zkušenosti nám dají ale daleko více.

Stál jsem na žebříku tak, že jsem klenbu větví měl zhruba v úrovni pasu. Najednou jsem cítil, že se o tyto větve, které mě před chvílí působily nesnáze a bolest, mohu nyní opřít a natáhnout se dál pro další plody, na které jsem prvně nedosáhl. Stál jsem jen na špičce žebříku, ale ty větve mě držely.

Nyní je období, kdy se **učíme**, aby náš domov byl **skutečně středem našeho života podle evangelia**. Možná jsme ve stádiu, kdy se doma teprve jakoby nevěřicně díváme nahoru a nevidíme, jak se na ta zralá jablka dostat. Možná, že se již prodíráme spleť větví denního života a snažíme se v nich vytvořit prostor pro evangelium, možná již sklízíme ty krásné plody, na které jsme se těšili.

Starší David A. Bednar na generální konferenci v dubnu 2019 v proslovu "Připraveni, abychom získali každou nutnou věc" řekl:

"Dovolte mi shrnout několik základních skutečností, které vyplývají z více v domově soustředěného a Církví podporovaného studia evangelia.

Prvořadým misionářským výcvikovým střediskem je náš domov; v druhé řadě jsou to misionářská výcviková střediska v Provu, Manile, Mexico City a na dalších místech. **Nejpoučnějšími lekci Nedělní školy má být naše osobní a rodinné studium písem tam, kde bydlíme;** užitečné, avšak druhořadé jsou lekce Nedělní školy, jež probíhají v našich sborových domech.

Střediska rodinné historie se nyní nacházejí v našem domově. Dodatečná pomoc s bádáním v rodinné historii je k dispozici také v našich sborových domech.

Nezbytné lekce přípravy do chrámu probíhají v našem domově; důležité, avšak druhořadé jsou lekce přípravy do chrámu, které mohou pravidelně probíhat v našich sborových domech.

Učinit ze svého domova svatyni, kde budeme moci „stát na svatých místech“, ¹ je v těchto posledních dnech zcela zásadní. A i když je v domově soustředěné a Církví podporované studium důležité pro naši duchovní sílu a ochranu již dnes, v budoucnu bude ještě nepostradatelnější." [1]

Z tohoto shrnutí mám pocit, že bychom měli být téměř dokonalí a může se zdát, že toho máme dosáhnout doma příliš mnoho.

Začněme krok za krokem:

1. Žijme jako rodiče tak, abychom byli pro naše děti vždy dobrým příkladem. To neznamená, že budeme dokonalými. Znamená to, že se budeme snažit. Když budeme chybovat, budeme činit pokání, když padneme, zase vstaneme, budeme milovat, snažit se odpouštět a žít, jako by Spasitel byl v našem domově s námi. „Joseph Smith se jako dítě dozvěděl o Bohu od své rodiny. Snaha poznat sám pro sebe Boží vůli ho vedla k tomu, že začal hledat pravdu mezi mnoha různými křesťanskými denominacemi, usilovně přemítat o písmech a upřímně se k Bohu modlit.“ [1]
2. Snažme se studovat s rodinou písma, hledat ten zdroj pro náš denní život a pro otázky našich dětí, aby samy mohly poznat, proč je evangelium pro nás i pro ně tak důležité. „Vzpomeňte si, jak si Nefi, syn proroka Lehiho, přál vidět, slyšet a poznat sám pro sebe mocí Ducha Svatého to, čemu se naučil jeho otec ve vidění o stromu života. Nefi v mládí zcela zřejmě potřeboval příklad a učení „dobrých rodičů“, ² a tohoto požehnání se mu i dostalo. Avšak stejně jako Joseph Smith si to přál vědět a poznat sám pro sebe.“ [1]

3. To, že se ne všichni členové domácnosti horlivě zapojují, neznamená, že se nekoná pokrok – a i kdybyste měli začít sami, začněte. *„Před šesti měsíci byl představen na domov zaměřený a Církví podporovaný plán, jak učit nauce, posilovat víru a upevňovat jednotlivce a rodiny. President Russell M. Nelson slíbil, že tyto změny nám pomohou duchovně přežít, posílit radost z evangelia a prohloubit naše obrácení k Nebeskému Otci a Ježíši Kristu. Je však na nás, zda si na tato požehnání budeme činit nárok. Každý z nás je sám zodpovědný za to, že otevře a bude studovat příručku Pojď, následuj mne – pro jednotlivce a rodiny spolu s písmy a dalšími materiály z osnov Pojď, následuj mne. Je zapotřebí, abychom je studovali s rodinou a s přáteli a uspořádávali si den sabatu tak, abychom, obrazně řečeno, zažehli oheň. Nebo tyto materiály můžeme nechat ležet doma na polici, a jejich potenciální energie zůstane uvězněná uvnitř.“* [2]
4. Nezapomínejme, že na domov zaměřené a Církví podporované studium a výuka evangelia nejsou jen kvůli našim dětem, ale je to i kvůli nám samotným, kvůli našemu vztahu s naším manželem nebo manželkou, ale hlavně kvůli našemu vztahu s Bohem, abychom mohli sami pocítit více lásku Boží, Jeho blízkost a pomoc v našem životě, abychom dosáhli v tomto životě těch duchovních pocitů štěstí, o kterých slyšíme, čteme a které nám v životě možná chybí.

Zkoušeli jste se postavit ve výšce přibližně čtyři metry nad zemí na štafle, na poslední příčku a udělat holubičku?

Myslím, že by se pod námi ten žebřík rozklepal.

Ani já jsem to takto nezkoušel.

Ale když jsem byl v koruně těch jabloní, stál na posledním stupni žebříku obejmutý větvemi stromu, ze kterého jsem jablka sklízel a natahoval jsem se pro ty vzdálenější, tak jsem takovou holubičku dělal zcela přirozeně a ani jsem si to neuvědomil.

Díky větvím, kterými jsem se bolestivě prodral, jsem byl schopen udělat něco, co bych bez nich nedokázal.

Stejně tak jsem poznal, že když nyní možná bolestivě a třeba i s odmítáním nebo zpochybňováním našich dětí se prodíráme tím, aby náš domov byl skutečně domovem plným života podle evangelia, tak právě tyto těžkosti budou těmi zkušenostmi, které nás podpoří a pomohou nám k novému poznání. Otevrou nové dveře, kterými vejdemo do nových krásných komnat, ve kterých jsme ještě nebyli a po kterých jsme dříve jenom toužili a snili.

Právě s těmito zkušenostmi budeme schopni žít lépe podle evangelia, v našich domovech a všude jinde. Budeme schopni zvládnout duchovní holubičku ve výškách zcela jiných než je čtyři metry vysoký žebřík.

Svědčím o tom, že ta námaha stojí za to.

Kéž se stále tlačíme kupředu v životě podle evangelia.

Ve jménu Ježíše Krista, amen.

[1] David A. Bednar, „Připraveni, abychom získali každou nutnou věc“, generální konference, duben 2019 (zvýraznění přidáno)

[2] Dale G. Renlund, „Oplývejte požehnáními“, generální konference, duben 2019